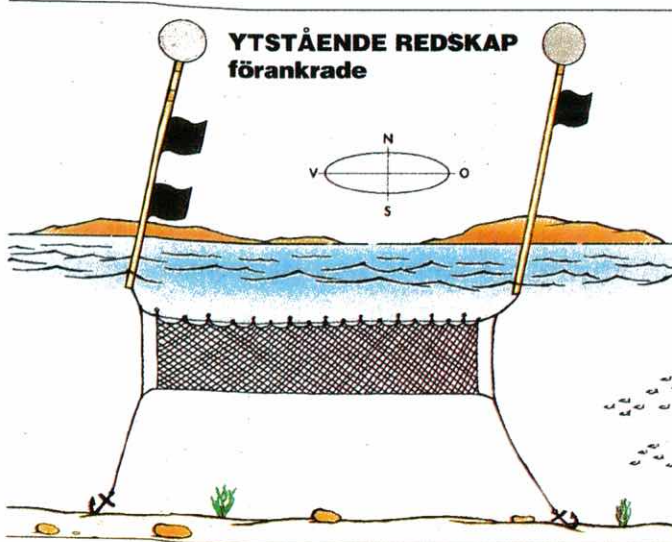

överseglingsbara redskap som utmärks på detta sätt skall vara så utformade att båtar som normalt kommer inom området fastnar i eller gör överkan på redskapet.
Exempel: Flundregarn, skäddegarn, torskgarn.

ytstående redskap som utmärker denna typ av ytstående redskap skall vara försedda med ett toppklot (eller klotformad radarreflektor) som visar att redskapet är utsatt nära vattenytan och att båtar måste passera runt redskapet. Dessa redskap skall i vissa fall vara utmärkta med ljus.
Exempel: Sillgarn, strömmingskötar.

Vid utmärkning av dessa ytstående drivande redskap skall vakarna alltid vara försedda med toppklot (eller klotformad radarreflektor) och i de flesta fall även med ljus. Utomskärs skall de dessutom vara försedda med radarreflektorer.
Exempel: Laxdrivgarn, laxdrivlinor, makrillgarn.

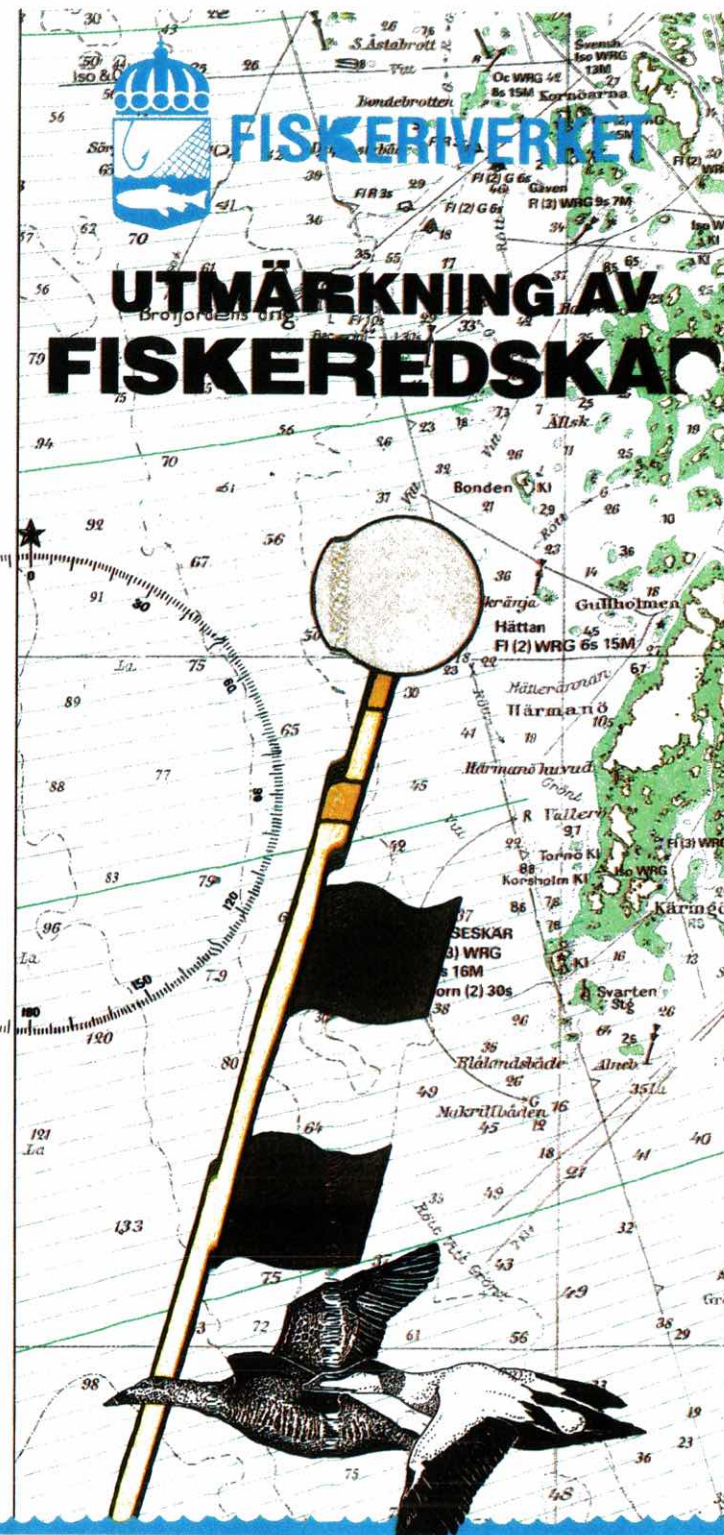
Reglerna finns i Fiskeriverkets författningssamling FIFS 1992:41.

FISKERIVERKET

Lilla Bommen 6
Box 423, 401 26 GÖTEBORG
Tel. 031-63 03 00 · Fax. 031-15 65 77

Sjöfartsverkets publiceringstillstånd dnr 2905-9250655/ Egget Information

Tryckeri AB Knappen, Karlstad

NYTT UTMÄRKNINGS- SYSTEM FÖR FISKEREDSKAP

■ Det nya internationellt anpassade utmärkningssystemet skapar en enhetlig och tydlig utmärkning av fiskeredskap.

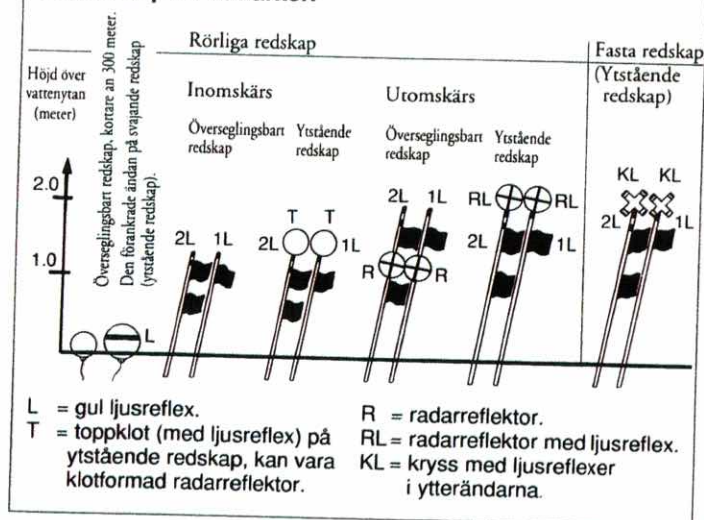
■ Reglerna ger möjlighet att avgöra om redskapen är utsatta nära vattenytan eller vid botten och i vilken riktning de är utsatta.

■ Det område som omfattas av reglerna är hela den svenska kuststräckan från stranden ut till den yttre fiskezonsgrens (mittlinjen) samt sjöarna Vänern, Vättern, Mälaren och Hjälmar.

■ Reglerna träder i kraft den 1 januari 1993 för fasta redskap och den 1 januari 1994 för övriga redskap.

■ I Sverige är Fiskeriverket ansvarig myndighet.

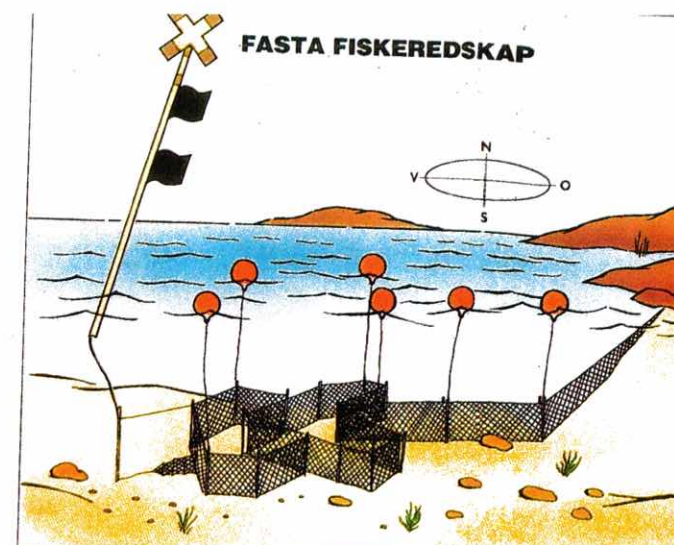
av redskap de utmärker.

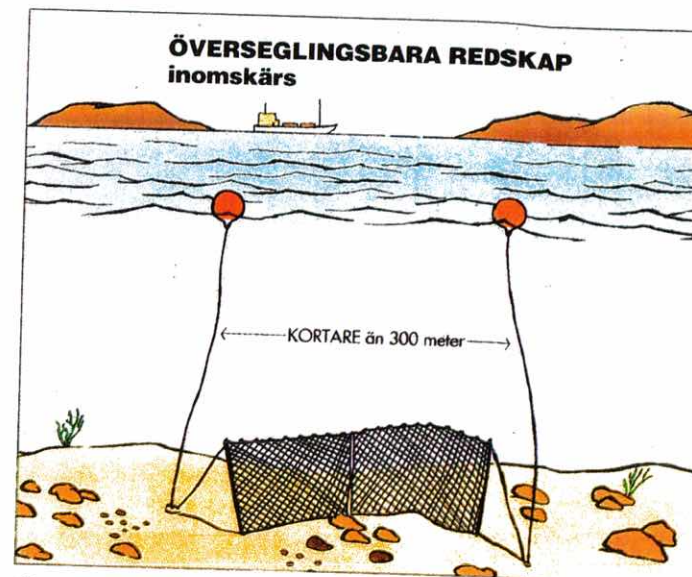
Fiskeriverket har tillsammans med Sjöfartsverket, Kustbevakningen och Sveriges Fiskares Riksförbund tagit fram ett nytt rikstäckande system för utmärkning av fiskeredskap.

Utmärkningssystemet innebär i korthet följande:

- Vakare i ostsektorn skall vara försedd med en flagga och en ljusreflex och en vakare i västsektorn med två flaggor och två ljusreflexer.
- En vakare som markerar ytstående redskap skall vara försedd med ett toppklot.
- Mellanvakare skall användas på minst var 600:de meter inomskärs och på minst varje nautisk mil utomskärs. Mellanvakare skall förses med vit flagga.
- Vakare skall utomskärs ha en höjd av minst 2 meter och i övriga vatten minst 1,2 meter ovanför vattenytan. Den får inte vara röd eller grön.
- En fiskekula skall vara röd, orange, gul eller vit.
- En flagga skall vara fyrkantig med en sida av minst 40 cm för 2-meters vakaren och minst 25 cm för övriga vakare.
- Ett toppklot på ytstående redskap skall vara minst 25 cm i diameter och försedd med ljusreflex. Klotet får inte vara rött eller grönt.
- Linan mellan vakare och redskap skall vara av sjunkande material eller nedtyngd.
- Ljus skall användas på vakare utomskärs i Skagerrak och Kattegatt samt i övrigt på ytstående redskap i områden där sjötrafik normalt förekommer. Ljuset skall vara gult och blinka en gång var 5:e sekund (FI Y 5s).

Vakare som markerar fasta redskap skall ha en höjd av min 2 meter ovanför vattenytan, ett gult kryss som toppstecken, en eller två flaggor och i vissa fall vara försedda med ljus. Exempel: Laxbottengarn, ålbottengarn, sikfällor.

Överseglingsbara redskap får då de är kortare än 300 meter och utsatta inomskärs utmärkas med fiskekula i vardera änden. Fiskekulan skall ha en diameter av minst 15 cm. Denna utmärkning är framförallt avsedd för kortare garn, nät, enstaka tinor, mjårdar och ryssjelänkar. Dessa redskap får utmärkas med vakarstänger för att synas bättre.